

Київський національний університет театру, кіно і телебачення
імені І. К. Карпенка-Карого

Факультет театрального мистецтва
Кафедра театрознавства

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з наукової роботи та
міжнародного співробітництва

Олена Александрова

«вересня» 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ ІНТЕРМЕДІАЛЬНІСТЬ У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ

Рівень вищої
освіти:

третій (освітньо-науковий / освітньо-творчий)

Спеціальності:

021 Аудіовізуальне мистецтво та виробництво
026 Сценічне мистецтво

Освітньо-наукові
програми:

«Аудіовізуальне мистецтво та виробництво»,
«Сценічне мистецтво»

Освітньо-творчі
програми:

«Аудіовізуальне мистецтво та виробництво»,
«Сценічне мистецтво»

Київ – 2025

Розробник:

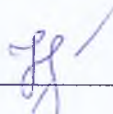
Ангелова Ангеліна Олегівна, доктор філософських наук, професор, професор кафедри театрознавства Факультету театрального мистецтва Київський національний університет театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого

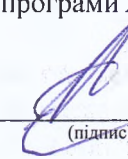
Викладач:

Ангелова Ангеліна Олегівна, доктор філософських наук, професор, професор кафедри театрознавства Факультету театрального мистецтва Київський національний університет театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого

РПНД розглянуто і затверджено на засіданні кафедри театрознавства
Протокол від 17.09.2025 № 8

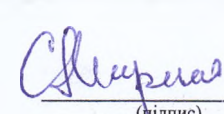
Завідувач кафедри

проф., доктор мистецтвознавства Наталія ВЛАДИМИРОВА

РПНД погоджено з гарантом освітньо-наукової програми *Аудіовізуальне мистецтво та виробництво*
Кандидат мистецтвознавства,
ст. викладач кафедри продюсерства
аудіовізуального мистецтва та виробництва Людмила НОВІКОВА

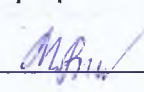
22.09.2025

(підпис)

РПНД погоджено з гарантом освітньо-творчої програми *Аудіовізуальне мистецтво та виробництво*
Доцент, кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри режисури та драматургії
кіно і телебачення Сергій МАРЧЕНКО

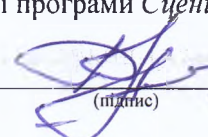
21.09.2025

(підпис)

РПНД погоджено з гарантом освітньо-наукової програми *Сценічне мистецтво*
Професор, доктор мистецтвознавства,
професор кафедри театрознавства Майя РЖЕВСЬКА

17.09.2025

(підпис)

РПНД погоджено з гарантом освітньо-творчої програми *Сценічне мистецтво*
Професор, професор кафедри мистецтва
театру ляльок Руслан НЕУПОКОЄВ

18.09.2025

(підпис)

Пролонговано:

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____) (ПІ), протокол від _____.20__ № ____

(підпис)

(ПІ)

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____) (ПІ), протокол від _____.20__ № ____

(підпис)

(ПІ)

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____) (ПІ), протокол від _____.20__ № ____

(підпис)

(ПІ)

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____) (ПІ), протокол від _____.20__ № ____

(підпис)

(ПІ)

1. Опис навчальної дисципліни

Робоча програма навчальної дисципліни «Інтермедіальність у сучасному мистецтві» розроблена відповідно до Положення про навчально-методичний комплекс освітніх компонентів у Київському національному університеті театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого, затвердженого рішенням Вченої ради від 28 травня 2024 р., протокол № 6 (введено в дію наказом від 28.05.2024 № 97-Д).

Найменування показників	Форма навчання			
	денна		заочна	
Характеристика навчальної дисципліни	Вибіркова			
Курс (рік навчання)	-		3	
Семестр	-	-	5	-
Кількість кредитів			3	-
Загальний обсяг годин			90	-
Розподіл годин за видами аудиторних занять та самостійної роботи	Лекційні			
			6	-
	Семінарські			
			4	-
	Самостійна робота			
			80	-
Вид підсумкового контролю			залік	-

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою навчальної дисципліни «Інтермедіальність у сучасному мистецтві» є формування цілісного уявлення про інтермедіальність у мистецтві, розкриття її проявів у різних художніх практиках (перформативні мистецтва, література, кіно, музика, діджитал-арт та ін.), опанування методик аналізу інтермедіальних проєктів, що поєднують різні медіа та культурні коди. Мета конкретизується у наступних **завданнях**:

- ознайомити здобувачів з основними теоретичними концепціями інтермедіальності та її історичним розвитком;
- висвітлити приклади інтермедіальних практик у сучасному українському та світовому мистецтві;
- сформувати навички інтерпретації інтермедіальних явищ у широкому соціокультурному контексті;
- підготувати здобувачів до здійснення міждисциплінарних досліджень у предметній сфері мистецтвознавства;
- розвинути здатність аналізувати взаємодію різних медіа у художньому творі;
- розвинути уміння застосовувати інтермедіальні стратегії у власній творчій діяльності шляхом створення інтермедіальних проєктів;
- окреслити значення інтермедіальності як інструменту культурного діалогу та інноваційного розвитку мистецтва.

Вивчення вибіркового освітнього компоненту, навчальної дисципліни «Інтермедіальність у сучасному мистецтві», здобувачами третього (освітньо-творчого) рівня вищої освіти спрямоване на розширення та поглиблення таких **фахових компетентностей**:

- здатність вільно оперувати понятійним апаратом теорії інтермедіальності, розуміти генезу та еволюцію взаємодії різних видів мистецтва (літератури, музики, кіно, діджитал-арту) в історичній ретроспективі;
- здатність застосовувати методики комплексного аналізу мистецьких творів, що базуються на перетині декількох медіа-кодів, та інтерпретувати їхні сенси у широкому соціокультурному контексті;
- здатність планувати та здійснювати наукові дослідження на перетині мистецтвознавства, культурології та медіа-студій, використовуючи інструментарій суміжних гуманітарних дисциплін;
- здатність порівнювати інтермедіальні стратегії в сучасному українському та світовому мистецтві, виявляючи специфіку національного контексту та загальносвітові тенденції розвитку художніх практик;
- здатність генерувати та реалізовувати власні творчі ідеї у формі інтермедіальних проєктів, інтегруючи різні художні мови, технологічні засоби та комунікаційні стратегії;
- здатність використовувати інтермедіальність як інструмент налагодження культурного діалогу, розуміючи роль інтермедіальних проєктів у розвитку сучасних креативних індустрій та інноваційному розвитку культури;
- здатність здійснювати критичну оцінку сучасних мистецьких практик, аналізуючи ефективність взаємодії медіа-середовищ та їхній вплив на аудиторію.

Інструменти, обладнання та програмне забезпечення (за потребою) – ноутбук, телевізор, екран, проектор.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин					
	Заочна форма					
	усього	у тому числі				
		лекції	семінари	практичні	інд	самостійна робота
Тема 1. Предмет, завдання, методологія, основні поняття дисципліни	13	1				12
Тема 2. Історичні витоки інтермедіальних досліджень	13	1				12
Тема 3. Поліморфні прояви та міжвидова взаємодія у сучасному мистецтві	13	1				12
Тема 4. Театр як предмет інтермедіального аналізу	13	1				12
Тема 5. Інтермедіальні прояви в кіномистецтві	15	1	2			12

Назви тем	Кількість годин					
	Заочна форма					
	усього	у тому числі				
		лекції	семінари	практичні	інд	самостійна робота
Тема 6. Інтермедіальність у художній літературі	11	1				10
Тема 7. Інтермедіальні дослідження музичного мистецтва	12		2			10
Усього годин	90	6	4			80

4. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Предмет, завдання, методологія, основні поняття дисципліни

Інтермедіальні студії як актуальний напрям мистецтвознавчих досліджень. Класифікація мистецтва як системи взаємопов'язаних між собою видів. Поняття інтермедіальності як особливий спосіб організації художнього тексту, в якому специфічна форма діалогу культур здійснюється за допомогою змістової та образної взаємодії різних видів мистецтв у тексті художнього твору. Інтермедіальність як методологія досліджень мистецтва та як підхід до творчості.

Категоріальний апарат інтермедіальних студій. Інтермедіальність. Міждисциплінарність (інтердисциплінарність). Трансдисциплінарність (полідисциплінарність, мультидисциплінарність). Синкретизм, синтетизм, еклектика, синергія. Типи міжвидового інтеракціонізму (синтез мистецтв, діалог форм, трансформація жанрів, культурна взаємодія). Синтез мистецтв та інтермедіальність: концептуальна відмінність поліхудожніх форм та міжвидової взаємодії. Моделювання художнього континууму художнього твору за законами інших видів мистецтв.

Типологія інтермедіальності за Єнсом Шрьотером: синтетична інтермедіальність («злиття» різних медіа у супер-медіа); формальна або трансмедіальна інтермедіальність (спільні формальні структури, що зустрічаються у різних медіа); трансформаційна інтермедіальність (репрезентація одного медіа через інше); онтологічна інтермедіальність (взаємозалежність медіа як систем у культурі); віртуальна інтермедіальність.

Групи інтермедіальних зв'язків за Вернером Вольфом: інтра- та інтермедіальність (у вузькому сенсі, цитування та відсилання в межах одного виду мистецтва); трансмедіальність (теми та мотиви, незалежні від типу медіа, що реалізуються в різних формах), інтермедіальність (пряма взаємодія: один вид мистецтва інтегрує або імітує інший); мультимедіальність (одночасна присутність кількох медіа в одному творі).

Основні поняття/ключові слова: інтермедіальність, міждисциплінарність, синкретизм, синтетизм, еклектика, синергія, міжвидовий інтеракціонізм, синтетична інтермедіальність, формальна інтермедіальність,

трансформаційна інтермедіальність, онтологічна інтермедіальність, трансмедіальність, мультимедіальність.

Рекомендована література:

9.1. 1-4, 15-16, 18, 26.

9.2. 2, 5, 6.

Тема 2. Історичні витoki інтермедіальних досліджень

Архаїчний синкретизм як джерело різних мистецтв. Ритуальна практика як синкретична мистецька форма. Міфи про походження мистецтва. Дев'ять муз як символ взаємозалежності різних видів мистецтва. «Поетика» Аристотеля, його теорія мімезису (наслідування) як універсальної мети різних видів мистецтва, що мають власні засоби художньої виразності.

Взаємодія мистецтв у науковій рецепції Нового часу. «Критичні роздуми про поезію та живопис» (1719) Жана Батіста Дюбо. Джон Браун та його «Роздуми про поезію і музику, їхнє зростання, поєднання та потужність, їхній розвиток, а також їхні розходження та занепад» (1763). Г. Е. Лессінг: «Лаокоон, або про кордони живопису та поезії» (1766) та часопросторовий принцип класифікації мистецтв.

Наукова рефлексія міжвидових зв'язків ХІХ – першої половини ХХ ст. Іван Франко про компаративне вивчення літератури та інших видів мистецтва («Із секретів поетичної творчості», 1898). Праці Оскара Вальцеля «Взаємовисвітлення мистецтв» (1917), Вільгельма Воррінгера («Абстракція і вчуття», 1908), Х. Вольфліна («Основні поняття історії мистецтва», 1915).

Інтермедіальні дослідження ХХ-ХХІ ст. ст. Спільні й відмінні риси музики та літератури в праці К. С. Брауна «Музика та література. Порівняння мистецтв» (1948). Соціологічна методологія Арнольда Хаузера у працях «Соціальна історія мистецтва» (1951) та «Філософія історії мистецтва» (1958). М. Каган та радянська естетика про сенс мистецтва та взаємодію його структур («Морфологія мистецтва»). Семіотичні та інтермедіальні дослідження Ю. Лотмана.

Інтермедіальні дослідження А. Ганзена-Льове: «Інтермедіальність. Теорія і практика міждисциплінарної галузі досліджень». Українські науковці та інтермедіальні штудії.

Основні поняття / ключові слова: первісний синкретизм, катарсис, мімезис, символізм, міфологічний сюжет, архетип, міфологема, мандрівний сюжет, види мистецтва, семіотика.

Рекомендована література:

9.1. 1-4, 15-16, 18, 26.

9.2. 2, 5, 6.

Тема 3. Поліморфні прояви та міжвидова взаємодія у сучасному мистецтві

Інтерсеміотичність як перекодування, переклад образів, створених в одній знаковій системі, мовою іншої знакової системи. Моделі інтермедіальності О.

Ханзен-Льове (екфрасис, алюзія/цитата, імітація та структурна інтеграція). Інтермедіальні маркери в творах з поліхудожньою структурою.

Етапи інтермедіального аналізу: виявлення джерел (за видами мистецтва); аналіз кодування (способів трансформації в іншу форму); вивчення функцій (що дає ця взаємодія для образів, стилю, жанру). Функції: естетична (створення образності, ритму, атмосфери); семантична (поглиблення змісту, символіка); комунікативна (діалог із культурним контекстом).

Синтез мистецтв і структура художнього твору: проблеми жанрового перенесення, дифузії та трансформації жанрів. Питання авторського стилю в інтермедіальному аналізі (збереження чи розмивання оригінальних авторських кодів).

Компоненти інтермедіальності: інтермедіальний елемент, що створено в процесі взаємодії мистецтв, інтермедіальний герой, інтермедіальна композиція, інтермедіальний жанр.

Функціональні можливості інтермедіальності у творенні персонажів і художніх образів, авторської картини світу. Інтермедіальність та специфіка індивідуального сприйняття реципієнта.

Основні поняття / ключові слова: інтерсеміотичність, моделі інтермедіальності, екфрасис, алюзія, цитата, імітація, структурна інтеграція, поліхудожня структура, інтермедіальні маркери, жанрове перенесення, дифузія та трансформація жанрів, інтермедіальний герой, інтермедіальна композиція, інтермедіальний жанр.

Рекомендована література:

9.1. 1-4, 15-16, 18, 26.

9.2. 2, 5, 6.

Тема 4. Театр як предмет інтермедіального аналізу

Виявлення інтермедіальних маркерів у сценічному творі. Архітектура, скульптура, живопис, музика, танець, література як складові театру та як джерело міжвидової взаємодії.

Кінематографічний код у сценічному творі: монтажні ефекти, імітація поліекранності, кадрування, стоп-кадрів, зворотної зйомки (оберненої плівки). Кінематографічні ракурс (згори, знизу, діагональний) і перспектива (викривлення, обернення) в постановках, відтворення крупного плану. Відеопроекції та мультимедія: «живе кіно» як новітнє інтермедіальне мистецтво. Звукові ефекти, музичні вставки та аудіоколажі в стилі екранного саунд-дизайну. Функції елементів кіномови у театральній виставі.

Засоби музичної виразності як спосіб передачі режисерського задуму: лейтмотиви як семіотична структура. Музичні структури в драматургії та сценічному тексті.

Екфрасис у драматургії та сценографії (опис або відтворення живописних образів на сцені). Поезія як інтермедіальний компонент вистави. Інтермедіація прозових творів на театральному коні.

Цифрова інтермедіальність у театральному просторі. Музично-звукове оформлення вистави в контексті інтермедіальності. Тиша як інтермедіальний компонент.

Основні поняття / ключові слова: інтермедіальні маркери, міжвидова взаємодія, кінематографічний код у виставі, музичні структури в сценічному тексті, екфрасис, семантика кольорів, симультанні декорації, імпровізаційне дійство.

Рекомендована література:

9.1. 10, 12, 13, 23, 24.

9.2. 1, 4, 9, 13.

Тема 5. Інтермедіальні прояви в кіномистецтві

Література як джерело кінематографічних інтермедіацій. Сценарна адаптація літературних творів в ігровому кіно: трансформація тексту у візуальний наратив, проблеми адаптації та інтерпретації. Живопис і фотографія в кіно: екфрасис, кадрування як візуальна цитата, стилізація під жанри живопису та графіки.

Музика і звук у кіномистецтві: лейтмотиви, саунд-дизайн, дієгетична та недієгетична музика, тиша як виразний засіб. Театральні структури в кіно: драматургія, акторська гра, сценографія, мізансцена як інтермедіальні компоненти.

Танцювальні та пластичні форми: хореографія як кінематографічний код, тілесність актора у кадрі. Цифрова інтермедіальність у кіно: відеоарт, VR/AR, інтерактивні технології та мультимедійні експерименти.

Основні поняття / ключові слова: сценарна адаптація, екфрасис, візуальна цитата, цифрова інтермедіальність, дієгетична та недієгетична музика, відеоарт, доповнена реальність, віртуальна реальність.

Рекомендована література:

9.1. 2, 5, 6, 12.

Тема 6. Інтермедіальність у художній літературі

Літературний опис екранних образів (візуальна поетика). Монтажна організація текстів, моделювання кадру, ракурсу, інших елементів кінематографічної мови у прозі та поезії. Літературний кіносценарій як інтермедіальний формат поєднання літературної та кінематографічної логіки. Сучасні інтермедіальні практики: графічні романи, мультимедійні книги, інтерактивні сценарії, що поєднують текст і екранні форми.

Прояви «живописності» у літературі. Взаємодія стилів живопису та літератури. Елементи та прийоми зображальних мистецтв у композиційній та образній структурі літературного твору. Екфрасис, діалогічна природа художнього мислення. Вербалізація естетичних вражень від споглядання мистецьких творів.

Поняття музичності в літературі. Опис звукових вражень літературними засобами. Звукове насичення поетичного тексту. Музичні образи та мотиви в

образній структурі літературного твору. Взаємозапозичення музичної та літературної форми та композиції.

Основні поняття / ключові слова: візуальна поетика, монтажна організація тексту, графічний роман, мультимедійна книга, живописність у літературі, екфрасис, звукове насичення, лейтмотивна організація тексту.

Рекомендована література:

9.1. 1, 2, 7, 11, 14, 18, 24.

9.2. 2, 3, 7, 10-13.

Тема 7. Інтермедіальні дослідження музичного мистецтва

Дослідження системи кодування в музиці, її взаємозв'язку з мисленням та мовленням людини, взаємодії з іншими видами мистецтва. Теоретичний доробок К. С. Брауна («Музика і література. Порівняння мистецтв», 1948), Т. В. Адорно («Філософія нової музики», 1949), Г. Ерфа («Форма і структура в музиці», 1967), Е. Тарасті («Теорія музичної семіотики», 1994), В. Вольфа («Перегляд інтермедійних рефлексій стосовно взаємодії Слова і Музики в контексті основоположної типології інтермедіальності», 2002) та ін.

Засоби музичної виразності в інших видах мистецтва. Спільні для музики та інших видів мистецтв поняття та категорії (метр, ритм, тембр, звук, акцент, інтонація, фраза, період, варіація, реприза, тональність, гармонія, інтервал, поліфонія, монодія, мелодія, лейтмотив тощо). Теорія «вербальної музики» Стівена Шера («Розповідь про літературу та музику», 1984). Типи зв'язків музики та літератури: 1) програмна музика – література в музиці; 2) вокальна музика – музика та література; 3) словесна музика (музика в літературі, вербалізація музичних структур і елементів в літературному творі).

Театральність та кінематографізм у музиці. Цифрова інтермедіальність у музиці — використання VR/AR, інтерактивних технологій, електронних медіа.

Основні поняття / ключові слова: музична семіотика, музична форма, метр, ритм, тембр, звук, акцент, інтонація, фраза, період, варіація, реприза, тональність, гармонія, інтервал, поліфонія, монодія, мелодія, лейтмотив, вербальна музика, програмна музика.

Рекомендована література:

9.1. 2, 7, 16, 22.

9.2. 6, 11.

Теми семінарських занять

№	Назва теми	Кількість балів
Тема 5	Інтермедіальні дослідження екранних мистецтв 1. Театральність у кіномистецтві. 2. Архітектурні форми та екранні образи. Кінематографічне осмислення міст, селищ та будівель. Архітектура як «актор» у кадрі. 3. Архітектурне та скульптурне кіно. 4. Живопис як джерело кадрових рішень: екфрасис у екранних мистецтвах. 5. Інтермедіальність та цифрові експерименти у кінематографі.	15

№	Назва теми	Кількість балів
	6. Література як джерело інтермедіальних кодів, сценарна адаптація літературних творів. 7. Ольфакторний (нюховий) компонент інтерактивних кінопоказів як новий напрям інтермедіальності. 8. Кінематограф і цифрові технології: поліекранність, відеопроєкції, інтерактивний монтаж.	
Тема 7	Інформаційні технології у міжвидовій взаємодії музики, літератури та інших видів мистецтв. 1. Цифрова інтермедіальність: інформаційні технології як новий простір взаємодії мистецтв. 2. Мультимедійні та інтерактивні інсталяції: синтез візуальних, аудіальних і текстових медіа. 3. Віртуальна та доповнена реальність (VR/AR) у мистецтві: нові форми перформативності та глядацького досвіду. 4. Музично-звуковий дизайн у цифровій культурі: аудіоколаж, саунд-дизайн, тиша як інтермедіальний компонент. 5. Інтернет-мистецтво та цифрова література: гіпертекст, електронні поетичні практики, онлайн-перформанси. 6. Інформаційні технології як інструмент міжвидової комунікації: веб-інсталяції, цифрові перформанси тощо.	15

Критерії оцінювання роботи на семінарських заняттях:

Критерії оцінювання	Кількість балів
Глибоке та всебічне розкриття теми практичного заняття з урахуванням багатовимірності інтермедіальних зв'язків. Здобувач демонструє впевнене володіння фаховою термінологією, системність аналізу та високу культуру наукової дискусії. Виклад матеріалу характеризується бездоганною логікою, змістовністю та аргументованістю авторських тез.	13-15
Здобувач виявляє лише загальну обізнаність із темою, демонструючи обмежений обсяг знань. У здобувача спостерігається брак термінологічної суворості та порушення логіки викладу. Потенціал для розкриття проблематики інтермедіальності використано неповністю; наявні суттєві зауваження до коректності формулювань та глибини аналізу.	8-12
Поверховість у володінні матеріалом здобувачем; обмеженість знань, значна кількість неточностей у формулюваннях; відповіді формалізовані і свідчать про незацікавленість інтермедіальними дослідженнями; поверхневе володіння понятійним апаратом.	4-7
Практична відсутність знань; серйозні помилки у процесі презентації матеріалу, нерозуміння ключових понять і термінів.	0-3

5. Методи навчання

Педагогічні: *вербальний:* лекції, пояснення, коментарі, обговорення, навчальні дискусії; *наочний:* перегляд документації, демонстрація ілюстрацій, відеоматеріалів; *аналітичний:* робота з літературою, аудіо-відеоматеріалами; *проблемний:* визначення і вирішення проблемної ситуації.

Мистецтвознавчі: інтертекстуальний аналіз; герменевтичний аналіз; феноменологічний аналіз; семіотичний аналіз; метод жанрового аналізу; стилістичний аналіз; інтерпретаційний аналіз.

6. Самостійна робота та критерії оцінювання

№ теми	Завдання	Форма подання	Максимальна Кількість балів
1	Дослідити інтермедіальність як наукову парадигму та виявити співвідношення з інтертекстуальністю та мультимедіальністю. Визначити сутність цифрової інтермедіальності: VR/AR, мультимедійних інсталяцій, інтерактивних практик та описати їх дію.	Письмова доповідь. Документ у форматі PDF або Word	10
2	З'ясувати витoki інтермедіальних практик в античному театрі та середньовічному мистецтві. Виявити сутність інтермедіальності як основи творчих інновацій у мистецтві	Презентація у PowerPoint, Google Slides, Canva тощо	10
3	Дослідити синкретизм і еклектика як історичні форми міжвидової взаємодії мистецтв. Виявити стратегії інтермедіальних досліджень у XXI столітті: перспективи та виклики.	Документ у форматі PDF або Word	10
4	Проаналізувати сутність архітектури та живопису як інтермедіальних маркерів у сценічному просторі.	Документ у форматі PDF або Word	10
5	Проаналізувати кінематографічні прийоми у театральних постановках: монтаж, кадрування, поліекранність тощо.	Презентація у PowerPoint, Google Slides, Canva тощо	10
6	Виявити і дослідити сценічні й кінематографічні трансформації екфрасису у літературі. Дослідити поезію і прозу як джерело інтермедіальних адаптацій у театрі та кіно.	Документ у форматі PDF або Word	10
7	Проаналізувати феномен музики як інтермедіальний код у драматургії та кіномистецтві.	Документ у форматі PDF або Word	10

Критерії оцінювання самостійної роботи у вигляді письмового повідомлення:

Критерії оцінювання	Кількість балів
Завдання виконано у повному обсязі з вичерпним обґрунтуванням рішень. Здобувач впевнено оперує фаховою термінологією з теорії інтермедіальності та інтегрує актуальний практичний досвід у теоретичний контекст. Структура роботи логічно вибудована, що свідчить про системне	10

Критерії оцінювання	Кількість балів
мислення та креативність автора. Оформлення відповідає встановленим стандартам; фактичні або стилістичні помилки відсутні.	
Здобувач продемонстрував володіння матеріалом та правильність виконання завдань при певній обмеженості аналітичного пошуку. Логіка викладу збережена, проте наявні неточності в оформленні результатів самостійної роботи. Творчий складник та глибина розкриття проблем інтермедіальності представлені фрагментарно.	7-9
Здобувач розуміє суть завдання, користується базовою термінологією з теорії інтермедіальності, допускає помилки чи грубі неточності в деталях; здобувачу складно дотримуватися логічної структури у виконанні завдань.	4-6
Здобувач не володіє матеріалом на базовому рівні, виникають складнощі у репрезентації засвоєних знань; під час виконання завдання допускає істотні 1-помилки; відповідь неструктурована.	1-3
Здобувач не виконав завдання для самостійного опрацювання.	0

7. Форми проведення контролю та критерії оцінювання

Оцінювання успішності здобувачів реалізується *через механізми поточного та підсумкового (семестрового) контролю*. Поточні бали акумулюються під час лекційних та семінарських занять, фіксуючи рівень опанування теорією та практикою інтермедіальних досліджень. Семестровий залік підсумовує навчальні досягнення, є кумулятивною оцінкою якості підготовки здобувача, його самостійної роботи протягом семестру та активності на лекціях і семінарах.

Поточне оцінювання роботи здобувачів впродовж семестру відбувається за допомогою експрес-опитувань з актуальної теми, доповідей на семінарах, аналізу інтермедіальних проявів у різних мистецьких творах та виконання завдань для самостійної роботи. Форма підсумкового контролю успішності засвоєння матеріалу – *залік*.

Засоби діагностики успішності навчання:

- робота під час семінарських занять (відповіді, доповнення, фронтальне опитування);
- письмове тестування під час проведення семінарських занять;
- перевірка самостійної роботи здобувачів;
- ознайомлення з конспектами лекцій.

8. Розподіл балів, які отримують здобувачі

1 курс / 2 семестр:

Види робіт	За результатами поточного контролю та самостійної роботи							Сума балів
	Т 1	Т 2	Т 3	Т 4	Т 5	Т 6	Т 7	
Семінарське заняття	-				15	-	15	100
Самостійна робота	10	10	10	10	10	10	10	
Разом	10	10	10	10	25	10	25	

Шкала відповідності оцінок

Оцінка за стобальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Значення оцінки	Рівень компетентності
90 – 100	A	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з можливими незначними недоліками	Високий (творчий)
82 – 89	B	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок	Достатній (конструктивно- варіативний)
74 – 81	C	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок	
64 – 73	D	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності	Середній (репродук- тивний)
60 – 63	E	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)	
35 – 59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання	Низький (рецептивно- продуктивний)
0 – 34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни	

9. Рекомендована література

9.1. Базова

1. Rajewsky I. Intermediality, Intertextuality, and Remediation: A Literary Perspective on Intermediality. *Intermedialités*. 2005. № 6. P. 43–64.
2. Elleström L. Media Borders, Multimodality and Intermediality. Basingstoke : Palgrave Macmillan, 2010. 320 p.
3. Clüver C. Intermediality and Interarts Studies. *Intermedialités*. 2007. № 9. P. 19–28.
4. Rippl G. (ed.). Handbook of Intermediality: Literature – Image – Sound – Music. Berlin ; Boston : De Gruyter, 2015. 729 p.
5. Pethő Á. Cinema and Intermediality: The Passion for the In-Between. Newcastle upon Tyne : Cambridge Scholars Publishing, 2011. 420 p.
6. Wolf W. The Musicalization of Fiction: A Study in the Theory and History of Intermediality. Amsterdam : Rodopi, 1999. 350 p.
7. Elleström L. Visual, Musical, and Literary Intermediality. Basingstoke : Palgrave Macmillan, 2014. 280 p.
8. Schröter J. Discourses and Models of Intermediality. *CLCWeb: Comparative Literature and Culture*. 2011. Vol. 13, Issue 3. P. 1–9. Режим доступу: <https://docs.lib.purdue.edu/clcweb/vol13/iss3/3>

9. Wolf W. Intermediality Revisited: Reflections on Word and Music Relations in the Context of a General Typology of Intermediality. *Word and Music Studies*. 2011. Vol. 13. P. 13–34.
10. Барба Евдженіо. Паперове каное: Путівник по театральній антропології / Пер. с англ. М. Шкарабана. Літопис (Мистецтво театру). Л. 2001. 286 с.
11. Бовсунівська Т. В. Екфразис & інтермедіальність. *Літературознавчі студії*. 2013. Вип. 39(1). С. 109-115.
12. Висоцька Н. Театр і кінематограф: діалектика інтермедіальних стосунків. *Сучасні літературознавчі студії*. 2014. Вип. 11. С. 123-137.
13. Владимірова Н. В. Міжвидові зв'язки як чинник входження українського театру у західноєвропейський культурний простір (сторінками львівської преси 1900-30-х років) *Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство*. 2007. Вип. 7. С. 3-11
14. Генералюк Л. С. Взаємодія літератури і мистецтва. Начерк теорії словесно-візуальних інтеракцій. *Studia methodologica: наук. альманах*. Вип. 29. Тернопіль: Редакційно-видавничий відділ ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2009. С. 81-88.
15. Генералюк Л. С. До проблеми міждисциплінарних досліджень в українській гуманітарній науці (літературознавчо-мистецтвознавчий дискурс). *Методологічні проблеми гуманітарних досліджень*. Кам'янець-Подільський, 2009. С. 16-27.
16. Генералюк Л. С. Шляхи формування інтермедіальних досліджень. *Слово і Час*. 2020. № 3. С. 3-27.
<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/171430/02-Heneraliuk.pdf?sequence=1>
17. Гундорова Т. Три «Лаокоони»: теорія інтермедій від Лесінга до авангарду. *Література на полі медій*. Вип. 3. Київ, 2018. С. 50–94 с.
18. Гурбанська С. Інтертекстуальність як маркер постмодерністського художнього дискурсу в контексті лінгвосеміотичних досліджень. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна»*. 2015. Випуск 59. С. 60-63.
19. Література на полі медій. Збірка наукових праць відділу теорії літератури та компаративістики Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України / Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України; Ред. Гундорова Т. І., Сиваченко Г. М. Київ, 2018. 633 с.
20. Кочерга С., Висоцька О. Літературознавча інтермедіальність: генеза і сучасні горизонти : навч. посіб. Київ : [видавництво], 2019. 250 с.
21. Просалова В. Інтермедіальність як явище мистецтва і метод аналізу. *Філологічні семінари*. 2013. Вип. 16. С. 46-53.
22. Ржевська М., Романко В. Інтермедіальність у формах презентації рок-музики. *Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого*. 2022. № 31. С. 110–117.

23. Шаповал М. Інтертекст у світлі рампи: міжтекстові та міжсуб'єктні реляції української драми. К., Автограф, 2009. 352 с.
24. Шаповал М. Стратегії інтертекстуальності та гра свідомостей у сучасній українській драмі : автореф. дис. докт. філол. наук. Київ : Київський нац. ун-т ім. Т. Шевченка, 2010. 38 с.
25. Шикиринська О. Б. Парадигма інтермедіальних образів у художньому творі. *Наукові записки ХНПУ ім. Г.С. Сковороди. Літературознавство*. Вип. 4 (72). Харків : Нове слово, 2012. С. 167-177.
26. Шикиринська О. Б. Напрями міждисциплінарних студій в історичному розвої. *Наукові записки. Серія «Філологічна»*. Острог: Видавництво національного університету «Острозька академія», 2012. Вип. 23. С. 210-214. Режим доступу: <http://lingvj.oa.edu.ua/articles/2012/n23/70.pdf>

9.2. Допоміжна

1. Владимірова Н. В. Західноєвропейський театр у динаміці культуротворчого процесу межі XIX-XX століття. К.: ІЩек, 2008. 295 с.
2. Воробйова О.П. (ред). Міждисциплінарні обрії інтермедіальності: лінгвістика – літературознавство – перекладознавство (колективна монографія, 2024) 392 с.
3. Генералюк Л. С. Взаємодія мистецтв у творчості Шевченка. Література й образотворче мистецтво. *Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах*. 1999. № 1. С. 69–79.
4. Гринишина М. О. Синтетичний театр. Київ: Фенікс. 2019. 415 с.
5. Еко У. Роль читача. Дослідження семіотики текстів; [пер. з англ. М. Гірняк]. Л. : Літопис, 2004. 383 с.
6. Клековкін О. Ю. Мистецтво: Методологія дослідження: Методичний посібник. К.: Фенікс. 2017. 144 с.
7. Кочерга С. Асоціативне поле італійського інтермедіального тексту в драматичній поемі Лесі Українки «У пущі». *Південний архів : Збірник наукових праць. Філологічні науки*. Вип. XLVII. Херсон : видавництво ХДУ, 2009. С. 44-50.
8. Лессінг Г. «Лаокоон, або про межі живопису й поезії» [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://smalt.karelia.ru/~filolog/lit/laokoon.pdf>
9. Миленька Г. Д. Культуротворчий потенціал теоретичної спадщини Г. Е. Лессінга. К. : Освіта України, 2013. 311 с.
10. Просалова В.А. Інтермедіальні аспекти новітньої української літератури: Монографія. Донецьк: ДонНУ, 2014. 154 с.
11. Рисак О. О. Найперше музика у слові: проблема синтезу мистецтв в українській літературі кінця XIX початку XX ст.. Луцьк: Вежа, 1999. 402 с.
12. Фесенко В. І. Література і живопис: інтермедіальний дискурс : [навч. посібник]. К.: Вид. центр КНЛУ, 2014. 398 с.

13. Шаповал М.О. Біографічний інтертекст сучасної української п'єси: теоретичний аспект. Літературознавчі студії : зб. наук. праць / відп. ред. Г.Ф. Семенюк. Вип. 23. Ч.1. К. : Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2009. С. 427–433.

9.3. Інформаційні ресурси

1. Театральна риболовля. Блог про театральне життя України <http://www.t-fishing.co.ua/>
2. Open Theatre <https://opentheatre.net/>
3. World Theatre Map <https://howlround.com/world-theatre-map>
4. The world theatre <https://www.theworldtheatre.org/>
5. IMDb : Internet Movie Database. <https://www.imdb.com>
6. TMDb : The Movie Database. <https://www.themoviedb.org>
7. Rotten Tomatoes : Movie and TV Reviews. <https://www.rottentomatoes.com>
8. AllMovie : Comprehensive Film Resource. <https://www.allmovie.com>
9. Playbill : Theatre News and Database. <https://www.playbill.com>
10. IBDB : Internet Broadway Database. <https://www.ibdb.com>
11. WorldCat : Global Catalogue of Theatre and Film Resources. <https://www.worldcat.org>
12. Theatricalia : UK Theatre Database. <https://theatricalia.com>